

Iskolai megemlékezés

Szereplők: A DÖK-ZÖLD-DÖK tagjai

Helyszín: Belvárosi templom

Időpont: 2017. október 6. - az iskolai szentmisét követően

Műsor október 6-ra

(Borbás Tamás)

1849 januárjában az Európán átzúgó forradalmak már mind elültek. Egyedül a magyar tartotta magát, s még hátra voltak diadalai - mielőtt ő is elcsendesült. Petőfi szinte az utolsó percéig nem adta fel a reményt, a legkilátástalanabb helyzetben sem szűnt meg költeményeivel bizakodást önteni a honvédekbe és a nemzetbe.

(Viczl Vanda)

"Magyar vagyok. Büszkén tekintek át
A múltnak tengerén, ahol szemem
Egekbe nyúló kősziklákat lát,
Nagy tetteidet bajnok nemzetem.
Európa színpadán mi is játszottunk,
S mienk nem volt a legkisebb szerep.
Úgy rettegé, a föld kirántott kardunk,
Mint a villámot éjjel a gyerek."

(Priskin Rebeka)

Az optimizmus azonban egyre kevésbé indokolt. A viszonylag jó indulatú V. Ferdinánd átadta helyét a fiatal Ferenc Józsefnek, aki sem győzni nem tudott, sem béketárgyalásra nem volt hajlandó. Segítségért fordult Miklós cárhoz, aki 194 ezer cári katonával harcolt a magyarok ellen. Sajnos a hatalmas túlerővel szemben Görgey legyengült honvédei nem tudtak győzni.

(Nagy Eszter)

Világosnál fegyverletételre kényszerült a magyar sereg. Ez után sötétbe borult Magyarország. A börtönök megteltek. A tiszteket lefokozták, közlegényként az osztrák hadseregbe sorozták, megalázó beosztásukban éveket töltöttek.

(Magyar Dominika)

1849. szeptember végén összeült a haditörvényszék, ahol a 13 tábornok ügyét tárgyalták, s ahol a vádlottakat felségsértés címén halálra ítélték. Az ítéletet kimondták, de teltek- múltak a napok és a végrehajtásról szó sem esett. A családtagok bíztak benne, hogy Ferenc József kegyelmet ad, de nem így történt.

(Halász Ervin)

„Félesztendő óta vérzik
egy egész nemzet sebe.
A te műved, örvendj Haynau,
Habsburg-háznak hű ebe!
Meggyilkoltatád e honnak
Nagyszámú derék fiát,
S ezreket bebörtönöztél,
Mert szerették e hazát!”

(Priskin Rebeka)

Damjanich János feleségének szóló búcsúlevelében imát írt:

(Simon Dóra)

„Mindenség Ura! Hozzád fohászokodom!
Oltalmazd meg az én különben is szerencsétlen
hazámat a további veszedelemtől!
Hajlítsad az uralkodó szívét kegyességre a

hátramaradó bajtársak iránt, és vezérelj
akaratát a népek javára!

Áldd meg Aradot! Áldd meg a szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot!
Te ismered -, Uram az én szívemet- és egyetlen
lépésem sem ismeretlen előtted:
azok szerint ítéld fölöttem kegyesen,
s engedj a túlvilágon kegyes elfogadást találnom. Ámen.”

(Kedves Benedek)

Október 6-án kivégezték a pesti Újépület falánál Batthyány Lajos, volt miniszterelnököt, s
Aradon az 1848-49-es szabadságharc 13 volt katonai vezetőjét.

Aulich Lajost, Damjanich Jánost, Dessewffy Arisztidet, Kiss Ernőt, Knezich Károlyt, Láhner
Györgyöt, Leiningen - Westerburg Károly grófot, Nagy- Sándor Józsefet, Poeltenberg Ernőt,
Schweidel Józsefet, Török Ignácot, Vécsey Károly grófot, Lázár Vilmost...

(Király Dávid)

"Jaj de búsan sűt le az őszi nap sugára
Az aradi vártömlöc nagy ablakára.
Szánja azt a tizenhárom magyar vitézt
Ki a börtön fenekén a halálra néz.

Elitelték sorban mind a tizenhármat,
Szótték-fontak a nyakukba ezer vádat.
Elnevezték felségsérő pártulóknek,
Hogy a magyar szabadságért harcra keltek.

/Gyertyát gyújt mindenki/

Aradi vár, aradi vér, halál – völgye
Lett a hős magyaroknak temetője!
Virágozzék sírotokon vétek virága,
Elfelejthetetlen legyen azok halála."

(Kedves Benedek)

A tábornokok kivégzése bevezetőjét is jelentette egy megtorló hullámnak, melynek során
további, mintegy 30 volt honvédtisztet kivégeztek, és vagy 600-at ítéltek halálra, majd
kegyelemből sokévi fogságra. Ha a rájuk rótt halálos ítéletet elkerülték is, derékba tört
életsorsuk. A várfogságban töltött nehéz évek alapján éppúgy okt. 6 áldozatai, mint a
kivégzett társaik.

(Jázmin)

"Szabadságharcunk letűnt napvilága
Te vakító nap a század delén,
Nem pazaroltad sugarad hiába
Bár vak sötétbe halt az égi fény...."

Halk zene - Mozart: Requiem

/Elfújják a gyertyát/

(Petrits Emma)

...mártírhálaluk azóta jelképpé vált. Annak a küzdelemnek és áldozatvállalásnak a
szimbólumává váltak ők, amelyet a magyar nép évszázadokon át folytatott nemzeti
függetlensége megteremtésért, társadalmi haladásáért.

(Király Dávid)

"A felhőben, mely ott simul
Talán Batthyány árnya van,
S lenéz, magyar! Reád
S mutatván ezt a rém helyet,

Azt sugja hallkan: Ne feledd
Októbernek hatodikát!"